

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش چهل و پنجم

۲۱ اگست ۲۰۱۴

۹- رهائی کامل البانی. پیروزی انقلاب توده نی

۲۸ می ۱۹۴۴ فرمانده کل، انور خوجه به ارتش رهائیبخش ملی فرمان داد که به منظور رهائی کامل البانی از اشغالگران المانی و به منظور درهم شکستن کامل «بالی کمبتار» و «لگالیتی» و کمیته نیرو های ارتجاعی به تعرض عمومی دست بزند. طبق نقشه رزمی و ستراتیژیک که جزئیاتش در ستاد کل طرح شده بود لشکر یکم ضربه می بایست در شمال اشکومبینی به تعرض علیه دشمن بپردازد. تعرض مذکور می بایست با یک سلسله حملات از طرف سایر قسمت ها و واحد های ارتش رهائیبخش ملی البانی بر پادگان های دشمن و خطوط ارتباطی او در سراسر کشور، پشتیبانی شود. پس از تعرض لشکر یکم، لشکر های جدیدی که به زودی تأسیس خواهند شد و کلیه گردان های ارتش رهائیبخش ملی به تعرض و حمله دست خواهند زد. نقشه فرماندهی کل علاوه بر رهائی کامل کشور هدف دیگری هم داشت و آن این بود که بر تشبثات فرماندهی انگلیس و امریکائی در مدیترانه که می خواستند ارتش رهائیبخش ملی البانی را از تعرض عمومی باز دارد و مانع نابودی نیرو های ارتجاعی شود، شکست وارد آورد. نقشه مذکور همچنین پیش بینی می کرد که سپاهیان هیتلری در خارج از مرز های کشور تعقیب شوند.

شکست عملیات دشمن در ماه جون

در همان روزی که فرمان تعرض عمومی به نیرو های رهائیبخش ملی داده شد سپاهیان المان به عملیات پر دامنه جدیدی دست زدند. دشمن در این حمله مستقیماً چهار لشکر و نیم از سپاه المان و چندین هزار ژاندارم، بالیست، هوادار زوغو و مجموعاً ۵۰ هزار نفر به کار انداخت.

صحنه مرحله اول عملیات دشمن (۲۸ می - ۱۰ جون) منطقه کورچا - الباسان، برات - پرمت بود. هیتلری ها و ارتجاعیون به مقاومت پر خشم و کین لشکر یکم و واحد ها و سایر قسمت های ارتش رهائیبخش ملی البانی برخوردند.

پارتیزان ها از دفاع به حملات توفانی متقابل پرداخته، اکثراً ستون ها و واحد های المان ها و خیانت پیشگان را به کلی نابود ساختند و یا به هزیمت بی نظم واداشتند. در بعضی از نواحی، ستون های دشمن نتوانستند به هدف خود نائل آیند و مجبور شدند عقب بنشینند. لشکر یکم ضربه که در ثوموریچا در محاصره قوای المان افتاده بود محاصره را در هم شکست و در عرض چند روز توانست کلیه مواضع از دست رفته را بازیابد.

مرحله دوم عملیات دشمن (۱۰ - ۳۰ جون) در منطقه عملیاتی شماره ۱ ولورا - ژیروکاسترو به وقوع پیوست. واحد های پارتیزانی که در این منطقه عمل می کردند و از هر سو در محاصره سپاهیان هیتلری افتادند دچار وضع وخیم و خطرناکی شدند. ولی در اثر شجاعت خویش و روش متهورانه فرماندهان و کمیسر ها استادانه مانور کردند و توانستند خود را برهانند. سپس از جناحین و از عقب به حملات ناگهانی بر دشمن پرداختند و تلفات عظیم بر او وارد ساخته او را به عقب نشینی واداشتند.

عملیات دشمن در ماه جون مانند عملیات زمستان پیشین با شکست نازی ها و ارتجاعیون پایان یافت. عملیات مذکور گواه جدید و بزرگی بود بر نیروی غلبه ناپذیر ارتش رهائیبخش ملی و خلق البانی. ارتش توده ئی از این عملیات، بزرگتر و نیرومندتر بیرون آمد و خلق با اعتماد عمیق تر به رهبری حزب کمونیست به ادامه مبارزه تا پیروزی مصمم تر شد.

عمده در چنین شرایطی آن بود که نفرات، وحدت و قدرت نبرد ارتش رهائیبخش ملی محفوظ بمانند، و طوری عمل شود که اجرای نقشه رزمی و ستراتژیک ستاد کل به هیچ ممانعتی بر نخورد. فرمانی که به لشکر یک ضربه داده شده بود که از اشکومبینی بگذرد و به حمله بپردازد به قوت خود باقی بود. فرماندهی کل در آن شرایط مشخص عقیده داشت که ورود لشکر مذکور به البانی مرکزی آنچنان عملی است که شکست تعرض هیتلری ها را مسلم و قطعی خواهد ساخت. و چون سپاهیان المان به عملیات نظامی در جنوب وژوزا ادامه می دادند فرماندهی کل موقع را برای آن که فرمان او از طرف لشکر یکم اجراء گردد، کاملاً مناسب می دانست.

ادامه دارد...